

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1965-1966.

22 DECEMBER 1965.

Voorstel van wet tot afschaffing van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Gelet op de wankelende toestand van de overheidsfinanciën moet het streven er niet alleen op gericht zijn de begroting te « bekrimpen » of zgn. saneringsmaatregelen te treffen, maar de Staat er te allen prijze toe te brengen om de tering naar de nering te zetten.

Men behoort zorgvuldig na te gaan welke rijksuitgaven zonder al te groot bezwaar kunnen wegvallen. Alleen op die wijze zal de Schatkist met haar normale middelen de onvermijdelijke overheidslasten kunnen dragen zonder haar toevlucht te moeten nemen tot geldroerende kunstgrepen.

Met andere woorden, de tijd is gekomen om een keuze te maken tussen de onmisbare uitgaven en die waarvan het nut niet zo voor de hand ligt. Men zou met name stelselmatig kunnen overgaan tot opheffing van lichamen waarvan na een voldoende proeftijd gebleken is dat zij de verwachte diensten niet of niet langer bewijzen.

Dit is het geval met de Centrale Raad voor het bedrijfsleven.

Hiermee wil zeker niet gezegd zijn dat de leden of het personeel van de Centrale Raad niet bevoegd of niet toegewijd zouden zijn. Integendeel, de Raad gaf steeds waardevolle adviezen wanneer hij geraadpleegd werd.

Maar het gaat nu eenmaal met de Centrale Raad voor het bedrijfsleven zoals met alle instellingen van die aard : als een regering niet wettelijk verplicht is hen te raadplegen, dan doet zij het ook niet. Zo heeft de huidige regering er bijvoorbeeld in de verste verte niet aan gedacht om de mening van de Centrale Raad

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1965-1966.

22 DECEMBRE 1965.

Proposition de loi portant suppression du Conseil central de l'Economie.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Etant donné la situation extrêmement précaire des finances publiques, il importe non seulement de rechercher des « compressions » budgétaires ou des mesures dites d'assainissement, mais il faut ramener coûte que coûte le train de vie de l'Etat à un niveau correspondant aux recettes effectives du Trésor.

On recherchera attentivement parmi les dépenses de l'Etat celles qui pourraient être supprimées sans inconvénient majeur. C'est à ce prix seulement que le Trésor pourra faire face, avec ses moyens normaux et sans recourir à des expédients ruineux, à celles des charges publiques auxquelles il ne peut se soustraire.

En d'autres termes, le temps est venu de faire un choix entre les dépenses indispensables et les dépenses dont l'utilité est moins évidente. Il s'indique notamment de supprimer systématiquement les organismes qui, après un temps d'épreuve suffisant, n'ont pas rendu les services qu'on avait cru pouvoir en attendre ou qui ont cessé de les rendre.

Tel est le cas du Conseil Central de l'Economie.

Ce n'est point certes que les membres de ce Conseil ou le personnel qui y est attaché manquent de compétence ou de dévouement. Au contraire, lorsque ce Conseil a été consulté, ses avis ont présenté un réel intérêt.

Toutefois, il en est du Conseil Central de l'Economie comme de tous les organismes dont la consultation est facultative : les Gouvernements successifs ne se préoccupent nullement de solliciter des avis que la loi ne les oblige pas à demander. C'est ainsi que, par exemple, le Gouvernement n'a jamais été effleuré par

voor het bedrijfsleven te vragen over de gevolgen van de in uitzicht gestelde verhoging van de indirecte belastingen.

Derhalve blijkt dat deze instelling niet voldoende dienst bewijst om nog langer recht te hebben op kredieten voor haar instandhouding.

Er valt op te merken dat de vorige Regering reeds overwogen had de Centrale Raad voor het bedrijfsleven af te schaffen toen zij voorstelde hem te doen samensmelten met de Nationale Arbeidsraad.

Het spreekt vanzelf dat de rechtmatige belangen van het personeel dienen te worden beschermd. Want dat personeel is in genen dele verantwoordelijk voor de hierboven beschreven toestand.

Wordt dit voorstel van wet aangenomen, dan zouden de uitgaven met twintig miljoen kunnen worden verminderd.

H. LAHAYE.

♦♦

VOORSTEL VAN WET

EERSTE ARTIKEL.

De Centrale Raad voor het bedrijfsleven wordt afgeschaft. Dientengevolge worden de artikelen 1 tot 13 van de wet van 20 september 1948 houdende Organisatie van het Bedrijfsleven opgeheven met ingang van 1 januari 1966.

ART. 2.

De leden van het personeel van de Centrale Raad voor het bedrijfsleven worden, naarmate er betrekkingen vrijkomen in de ministeriële departementen, aangesteld in betrekkingen die met hun graad overeenstemmen. Zij behouden hun wedde en gaan met hun graad en anciënniteit naar de ministeriële departementen over.

H. LAHAYE
P. ANSIAUX
H. MAISSE
R. ANCOT
F. PARMENTIER
J. BASCOUR.

la pensée de demander au Conseil central de l'Economie son opinion sur les conséquences de l'accroissement actuellement envisagé des impôts indirects.

Dès lors, il apparaît que les crédits affectés au fonctionnement de ce Conseil n'ont point de contrepartie suffisante dans les services rendus par cette institution.

Il est à remarquer que déjà le précédent Gouvernement avait envisagé de supprimer le Conseil Central de l'Economie en proposant de le fusionner avec le Conseil National du Travail.

Il va de soi que les intérêts légitimes du personnel de cet organisme doivent être sauvegardés. En effet, ce personnel n'est aucunement responsable de la situation exposée ci-avant.

L'adoption de la présente proposition permettrait une réduction de dépenses de l'ordre de vingt millions.

♦♦

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Le Conseil Central de l'Economie est supprimé. En conséquence, les articles 1er à 13 de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie sont abrogés à partir du 1er janvier 1966.

ART. 2.

Les membres du personnel du Conseil Central de l'Economie seront affectés au fur et à mesure des vacances d'emplois dans les départements ministériels à des emplois correspondant à leur grade. Ils conservent leur traitement et passent aux départements ministériels avec leur grade et leur ancienneté.